

Протокол

№

гр. София, 25.01.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 25.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **10038** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 11.00 ч. се явиха:

Страните-редовно призовани.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ П. А. В. чрез АДВ. Ю. Д. – редовно призована, не се явява, не се представлява.

ОТВЕТНИКЪТ МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ - редовно призован, се явява правен съветник Б. Д., с пълномощно по делото.

ПРАВЕН СЪВЕТНИК Д. - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА искова молба /жалба/ на П. А. В., чрез пълномощник адв. Д., срещу бездействие на Министерски съвет на Република България да обнародва в Държавен вестник Европейска спогодба, допълваща Конвенцията за пътното движение, ратифицирана с Указ № 1458/15.08.1978 г. на Държавния съвет на НРБ, обнародван в ДВ, бр. 66/22.08.1978 г., към която са приложени писмени доказателства.

ДОКЛАДВА писмо от ответника от 04.11. 2021 г., към което са приложени писмени доказателства.

ДОКЛАДВА молба от жалбоподателя от 19.11.2021 г., към която са приложени писмени доказателства.

ПРАВЕН СЪВЕТНИК Д. - Оспорвам исковата молба /жалба/. Моля да се приемат представените с жалбата и с административната преписка писмени доказателства. Няма да соча нови доказателства, нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ по доказателствата
ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените с исковата молба доказателства, доказателствата, приложени към писмото на ответника от 04.11.2021 г., както и допълнително представените от ищеца доказателства, съгласно негова молба от 19.11.2021 г.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна и
ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

ПРАВЕН СЪВЕТНИК Д. - Считаю, че жалбата е неоснователна, а преди това и недопустима, поради което, моля да я оставите без уважение. По отношение на допустимостта, считам, че жалбоподателката не е обосновала правния си интерес при подаването на настоящата жалба и това е така, защото съгласно трайната практика, включително и тази на Конституционния съд, за да е налице правен интерес от оспорване на един акт, действие или бездействие на администрацията, този правен интерес трябва да е пряк, личен и непосредствен. В случая жалбоподателката не е обосновала такъв пряк, непосредствен и личен интерес, защото Конвенцията за пътното движение е цитирана в българския Закон за движението по пътищата, който е задължително да се познава, знае и спазва от участниците в пътното движение, в два негови текста, а именно чл. 162 и чл. 163 и то в контекста единствено на признаването на свидетелството за правоуправление на граждани на държави извън Европейския съюз, Федерация Швейцария на територията на Република България, както и признаване правото на български граждани, придобили такива свидетелства в държави извън държавите членки на Европейския съюз, като Федерация Швейцария, да управляват МПС на територията на страната с това свидетелство, издадено в трети страни, както и да го заменят без изпит с българско, съгласно приложение № 6 на Конвенцията. Г-жа П. А. В. е български гражданин, а не чужд и освен същата не е доказала, че притежава свидетелство, издадено от трета страна, което желае да използва в нашата, поради което липсва посочения от мен правен интерес. Нещо повече, Европейската спогодба, допълваща Конвенцията за пътното движение, която съм представил, включително подписана на официалните езици на ООН към момента на подписването ѝ, единият от които е руски, не са необходими специални знания, човек, включително и съда, да погледне тази Европейска спогодба и да види, че в нея по отношение на това приложение № 6 специални разпоредби не са предвидени, т.е. г-жа В. и да беше лице, което притежава чуждестранно свидетелство за правоуправление, то нейният интерес не се засяга по никакъв начин от европейската спогодба, поради което, считам, че неин интерес от оспорването на тези твърдени според нея бездействия на администрацията на МС, не е доказан. Искам да допълня, че задължението да се препраща, т.е. правото да се препраща към международни актове, които са ратифицирани, обнародвани, подкрепени с чл. 38 от Указ № 883 за прилагане на Закона за нормативните актове, е въведено в българското законодателство с изменението на този текст през 2007 г., докато тази препратка в чл. 162 и чл. 163 от ЗДВП е направена много по-рано 2002 г. Тя е направена при

действието на една друга правна уредба, която е допускала такова препращане към необнародвани актове. Жалбата е неоснователна. Съгласно представения от мен Указ 2948/1974 г. на тогавашния Държавен съвет на бившата НРБ за ДВ, международни актове не са подлежали на публикация, подлежали на публикация в ДВ са били само указите за ратифицирането им, каквото се е случило. Единствено за ратифицирането им, каквото се е случило. Да, действително съществуват задължения, съгласно § 3 от Закона за международните договори, да се публикуват тези договори, но г-жа В. няма интерес да го иска, а и освен това и непубликуването в случая не води до стълкновение между български и международни норми, така че да се налага, да се прилага примата на международните норми. Претендирам юрисконсултско възнаграждение в минимално установените размери, съобразно Наредбата за заплащането на правната помощ.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12.19 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: